Hármas vegyület
Farkas Péter: Kreatúra

Ez a három szálba bontott történet egészen más, mint előző könyve a Nyolc perc *tárgyilagosan leírt mikrovilága. Tudatosan választotta ezt a sokkal drámaibb hangot?*

Minden szövegemhez tudatosan és előre próbálom megválasztani a hangot. Hogy aztán végül milyen hangon szólal meg, beszél ki belőlem a szöveg, gyakran mégis maga az anyag dönti el. Az első mondatok leírása után általában adott az irány, és ezen nem szoktam változtatni.

Szomália, Paul Celan és Hölderlin. Mi volt a kiindulás, és hogyan került ez a három szituáció így egymás mellé?

Ha már megnevezzük a konkrét helyet, akkor Szudán, a konkrét országnév azonban nem játszik semmiféle szerepet, az első rész helyszíne időben és térben egyetemes helyszín, bárhol lehet, ahol az embert megfosztják minden emberi tulajdonságától. Több kiindulási pont is volt. James Nachtwey és Kevin Carter fotói, egy 2001 szeptember 11-én hallott rádióműsor Hölderlin elhurcolásáról stb. A három szituáció úgy került egymás mellé, ahogy például három kémiai anyag a maga természetadta tulajdonságaiból következően egyszercsak elhelyezkedik egymás mellett.

Eszébe jutott volna-e ugyanez mondjuk húsz éve is?

Nem tudom, mit értsek az "ugyanez" megfogalmazás alatt. Ha a szövegben érintett alaphelyzetekre, alapérzésekre gondolok, akkor nyilván akármikor eszembe juthattak volna, miként egész életemben folyamatosan eszembe is jutnak, pontosabban fogalmazva: ezeknek az alaphelyzeteknek és alapérzéseknek létezése állandóan ott dolgozik az agyamban, idegrendszeremben, hiszen nap mint nap szembesülök velük.

Rengeteg finom, apró megfigyeléssel is dolgozik. Ezek csak írás közben jönnek elő vagy gondosan gyűjtöget, előjegyzetel is?

Az írás számomra inkább laboratóriumi munka. Az első leírásban még lehetőséget kap a spontenaitás, a továbbiakban egyre kevésbé. Az anyag legelső, tudatos formálása és az első leirat megkezdése előtt mindig hosszú idő telik el. Tehát a szavaival élve, gondosan vagy kevésbé gondosan, de sokat gyűjtögetek, jegyzetelek, próbálgatom, ízlelgetem a szavakat, mondatokat, szoktatom magam ahhoz a számomra nehezen elviselhető, abszurd gondolathoz, hogy mindezt kénytelen leszek "megírni".

27 évesen emigrált Németországba, ami azt jelenti, a második 27 évét már ott élte le: megpróbálkozott-e azzal, hogy németül is írjon és ha igen miért hagyott fel vele?
Milyen napszakban, hol és hogyan ír? Egyáltalán fontosak-e az Ön számára a körülmények?

Szívesen írnék németül, miként bármely nyelven, ismerve azonban adottságaimat, képességemeit és lehetőségeimet, ezzel soha nem próbálkoztam meg, és azt hiszem, nem is fogok. Mivel egész életemben irodalmon kívüli terepen, többnyire nem egyszerű feltételek között kellett pénzt keresnem, emellett családom is van, mindig akkor írtam/írok, amikor éppen időm van. Ennek a ténynek azonban, az irodalmi tevékenységem szempontjából, valószínűleg több előnye van, mint hátránya. Nincs időm például háromszor vagy huszonháromszor annyi szöveget írni, mint ami egyébként is jóval több a kelleténél. A körülmények, mint minden előlény számára, igen fontos szerepet játszanak az életemben. Anélkül hogy a saját szellememet akarnám minősíteni: a legfennköltebb szellemek is a mindennapokban élnek, és a legfennköltebb pillanataikat is ezek határozzák meg.

http://exit24.hu/cikk/Harmas_vegyulet_-_Interju_Farkas_Peterrel
(halott link)